

EUROPA-KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 30.5.2012
COM(2012) 299 final

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET, DET
EUROPÆISKE RÅD, RÅDET, DEN EUROPÆISKE CENTRALBANK, DET
EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG, REGIONSUDVALGET
OG DEN EUROPÆISKE INVESTERINGSBANK**

FOR STABILITET, VÆKST OG BESKÆFTIGELSE

DA

DA

1. INDLEDNING

Den krise, der har ramt så store dele af Europa, har rystet tilliden til, at Europas politiske og økonomiske system vil kunne leve op til EU-traktatens mål om en "bæredygtig udvikling baseret på en afbalanceret økonomisk vækst." Mange af vore borgere er vrede og har svært ved at forstå, hvordan den lange årrække med stigende levestandarder så hurtigt kunne slå over i en alvorlig finanskriser med enorme tab af arbejdspladser og udsigt til høje gælds niveauer i mange år fremover. Den gæld, de underskud og de ubalancer, EU står med i dag, er ikke opstået fra den ene dag til den anden, men er blevet opbygget over en lang årrække, og de sociale konsekvenser er meget vidtrækkende. Det er en tid, hvor de nationale regeringer og EU bliver sat på prøve. En del af de aktuelle problemer kom til os udefra gennem finanskrisen. Og en del af dem er vi selv skyld i. Men det afgørende er nu, hvordan og hvor effektivt vi sætter ind.

Den finansielle og økonomiske krise har fået den indbyrdes afhængighed mellem alle EU-landenes økonomier og mellem EU og de andre økonomier i verden til at træde helt tydeligt frem. Den har også afsløret store huller, mangler og ubalancer i det globale politiske system og i EU's og medlemsstaternes politiske systemer. Siden krisens begyndelse har EU og medlemsstaterne arbejdet på at få EU's økonomiske model til at fungere bedre og genoprette EU's konkurrenceevne. Som Kommissionen anførte i sin køreplan for stabilitet og vækst fra 2011¹, har det drejet sig om at:

- fremskynde vedtagelsen af stabilitets- og vækstfremmende politikker, så EU kan komme tilbage på en kurs med bæredygtig vækst og høj beskæftigelse
- sikre en mere robust og integreret økonomisk styring, således at ubalancer opdages og korrigeres langt tidligere, gennem et skærpet EU-tilsyn med de nationale politikker ud fra den betragtning, at hver enkelt medlemsstats fremtidige styrke og velsand afhænger af alle de andres
- styrke banksystemet ved at holde bankerne fast på, at de skal fremvise det fulde omfang af deres gæld, få afviklet deres dårlige lån og omlagt deres forretningsmodeller, så de bliver i stand til i fremtiden at yde virksomheder og private den nødvendige långivning, uden at skatteyderne skal træde til for at redde dem
- finde en afgørende løsning på Grækenlands problemer med to store hjælpepakker og intensiv støtte til et vækstorienteret genoprettelsesprogram
- styrke euro-området værn mod krisen ved at finde frem til nye måder, hvorpå man kan støtte medlemsstater med meget stor statsgæld, samtidig med at de genopretter deres offentlige finanser og skaber balance mellem indtægter og udgifter, så de i fremtiden fortsat har råd til sociale ydelser, sundhedsydelser, uddannelse og offentlige infrastrukturer

Ved at følge denne køreplan har vi gjort solide, om end ujævne, fremskridt. Der er klare tegn på, at der er blevet skabt bedre balance i vor økonomi efter afmatningen i

¹ KOM (2011) 669.

konjunkturerne, de store underskud på de løbende poster, der er blevet opbygget siden 2007/2008, er blevet reduceret, lønningerne er blevet opjusteret i "overskudslande" og nedjusteret i "underskudslande", boligpriserne er nu i flere medlemsstater begyndt at udvikle sig i en retning, der stemmer bedre overens med de underliggende økonomiske vilkår. Med støtte fra EU's nye økonomiske styringssystem vil denne smertefulde stabiliserings- og reformproces munde ud i en ny, stærkere EU-økonomi.

En vedvarende, bæredygtig vækst og en højnelse af levestandarderne forudsætter sunde offentlige finanser, gennemgribende strukturreformer og målrettede investeringer. Men de udfordringer, der er forbundet hermed, kan kun overvindes, hvis væksten er tilstrækkelig stor til at understøtte denne proces. Der er ikke noget modsætningsforhold mellem stabilitet og vækst - det er tværtimod to sider af samme sag. Medlemsstaterne er nødt til at imødegå den aktuelle mangel på tillid til økonomien med dristige reformer, der kan vende nedgangen i vor konkurrenceevne. Det er nu, vi må sætte ind på at få løst de alarmerende problemer med konkurrenceevnen i EU og i euro-området. Selv om EU som helhed har været i stand til at fastholde sin andel af verdenshandelen, er vi også nødt til at sætte ind over for tilbagegangen i vor internationale konkurrenceevne og de tab af markedsandele, som er meget synlige i flere medlemsstater.

På kort sigt må folk have håb og udsigt til en bedre fremtid. Hvis de ikke har det, vil vi få større politiske og sociale vanskeligheder ved at få gennemført de nødvendige reformer, og det vil igen forhale genoprettelsen. Vi må skabe konsensus om og tillid til de ændringer, der er nødvendige, og de valg, der skal træffes. I den dialog har arbejdsmarkedets parter en vigtig rolle at spille.

Derfor er EU nødt til at lægge mere vægt på vækstdelen i sin overordnede strategi. Den må baseres på en kombination af, hvad medlemsstaterne kan gøre på det nationale niveau, og hvad EU kan gøre, og denne indsats må tage afsæt i Europa 2020-strategien og vore nye styringssystemer. Flere vigtige elementer i dette vækstinitiativ er allerede på plads, men må nu iværksættes fuldt ud. Andre vil kræve visioner, mod og lederskab, hvis det skal lykkes at realisere deres fulde potentiale - men de udfordringer, EU i dag står overfor, kræver, at vi sætter dristigt og effektivt ind.

I denne meddelelse foreslår Kommissionen en række elementer i et vækstinitiativ, der bygger på to søjler, som supplerer hinanden:

- En EU-søjle med udnyttelse af EU's samlede styrke og de synergier, der kan opnås ved at handle sammen på EU-plan
- En national søjle baseret på udnyttelse af det vækstpotentiale, som ligger i de strukturreformer, der er identificeret i forbindelse med det europæiske semester.

Efter det uformelle møde i Det Europæiske Råd den 23. maj og frem til dets junimøde vil Kommissionen arbejde videre med alle de elementer, der kan være med til at skabe øget vækst og konkurrenceevne.

2. EU'S ROLLE I ET NYT VÆKSTINITIATIV

På EU-plan har vi vedtaget Europa 2020-strategien², som tager sigte på at fremme et intelligent, bæredygtigt og inklusivt Europa. Det er den platform, som det nye vækstinitiativ skal bygge på. EU-2020-målene for beskæftigelse, energi, uddannelse, forskning og fattigdomsbekæmpelse er vedtaget af alle medlemsstater. De afstikker kursen for de reformer, der må gennemføres i Europa. Virkeliggørelsen af disse mål vil skabe øget konkurrenceevne og konvergens og føre EU ind på en vej med højere vækst. Hvis vi sætter mere aktivt ind på at nå vort mål for forskning og udvikling, med investeringer i F&U på 3,5 % af BNP, vil det kunne skabe 3,7 mio. nye arbejdspladser og øge EU's BNP med 800 mia. EUR i 2020. Realisering af vore klima- og energimål for 2020 kan skabe op til 5 mio. nye arbejdspladser, forbedre Europas energisikkerhed og hjælpe med til at nå målene på klimaområdet. Og hvis vi får løftet de 20 mio. europæere ud af fattigdom, vil det ikke blot give dem et bedre liv, men det vil også være til økonomisk gavn for samfundet som helhed. Disse tal viser, at det er muligt at skabe nye arbejdspladser og erhvervsmuligheder overalt i EU og dermed nedbringe arbejdsløsheden og skabe en bedre, grønnere fremtid for vore borgere.

2.1. Udnyttelse af vækstpotentialet i den økonomiske og monetære union

Der er gennem de seneste år gjort meget for at få indført de stærke økonomiske tilsynsmekanismer, der er nødvendige til støtte for vor økonomiske og monetære union. Hvordan EU og medlemsstaterne får implementeret dette nye system, bliver afgørende for effektiviteten af deres politik og for tilliden på markederne. På længere sigt er der behov for at uddybe integrationen for at få fuldført vor økonomiske og monetære union. Et stærkt EU må have en stabil valuta. Det kommer alle medlemsstater til gode, hvad enten de står inden for eller uden for euroen. De internationale markeders tillid til euroen har stor betydning for Europas muligheder for at opnå lån på rimelige vilkår og for at kunne betale dem tilbage med afsæt i en stærk økonomi.

- Den styrkede **stabilitets- og vækstpakt** giver EU de effektive, regelbaserede politikinstrumenter, vi har brug for til at sikre sunde offentlige finanser. For de fleste medlemsstater må det vigtigste mål nu være at få rettet op på deres alt for store underskud. Bortset fra den nyligt foreslåede "twopack" er der ikke noget øjeblikkeligt behov for at ændre noget ved de senest vedtagne regler. De eksisterende regler giver et spillerum for en vurdering og for differentiering mellem medlemsstater, alt efter deres finanspolitiske manøvrerum og makroøkonomiske vilkår, samtidig med at de sikrer langsigtet bæredygtighed i de offentlige finanser. Det har helt afgørende betydning for implementeringen af disse regler, at Kommissionen nu vil vurdere de budgetforanstaltninger, medlemsstaterne iværksætter, bl.a. på det strukturelle plan. Kommissionen vil overvåge, hvilke virkninger de finanspolitiske stramninger har for væksthæmmende offentlige udgifter og offentlige investeringer. Hvis det bliver nødvendigt, vil den pege på, hvad der kan gøres inden for grænserne af EU's og medlemsstatens finanspolitiske rammer. Den vil i løbet af de kommende måneder udsende en rapport om kvaliteten af de offentlige udgifter, der tager fat på disse spørgsmål.

² KOM (2010) 2020.

- Vi har gjort store fremskridt med styrkelsen af vore **bagstoppermekanismer** i finanssektoren. Den europæiske stabilitetsmekanisme træder i kraft den 1. juli 2012 - et år før oprindeligt planlagt - og skal fungere som en permanent mekanisme til finansiering af krisestyring i euro-området. Med den europæiske stabilitetsmekanisme (ESM), den europæiske finansielle stabilitetsmekanisme (ESFM) og de andre former for krisefinansiering har vi fået en samlet lånekapacitet på 800 mia. EUR. Sammen med den nyligt vedtagne forhøjelse af IMF's midler yder de europæiske bagstoppermekanismer et betydeligt bidrag til at få tilvejebragt globale sikkerhedsnet. Men det har også helt central betydning, hvordan vi bruger vore bagstoppermekanismer. For de lande, der ratificerer den finanspolitiske traktat, rummer den europæiske stabilitetsmekanisme en række nye instrumenter, som vil sætte EU i stand til at reagere effektivt på krisituationer. I den sammenhæng er det afgørende, at der sættes hurtigt og smidigt ind.
- **En stærkere banksektor i EU:** en finansiell nedsmeltning er blevet afværget, og tilsynet med finanssektoren er blevet gennemgribende revideret. Der er indført tilsynskollegier, der fører tilsyn med grænseoverskridende banker, og der er oprettet tre nye EU-tilsynsmyndigheder. Desuden har man etableret et europæisk udvalg for systemiske risici (ESRB) som en form for makrotilsyn på EU-plan. Der er fortsat behov for at tilendebringe rekapitaliseringen af visse banker, som led i den strategi, der nu koordineres af Den Europæiske Bankmyndighed. Selv om nogle banker allerede er i gang med at tilbagebetale de lån, de modtog fra staten under krisen, har det kostet skatteyderne enorme summer. For at sikre, at den private sektor kommer til at betale sin del af regningen ved fremtidige bankredninger, vil Kommissionen i juni fremlægge lovgivningsforslag om en fælles ramme for sanering og afvikling af banker og investeringsfirmaer. Den skal give et sæt værktøjer, der kan sikre en velordnet afvikling af systemisk vigtige banker, når det er nødvendigt.
- **Uddybning af den økonomiske og monetære union:** Hvis vi retter blikket lidt længere fremad, er der behov for at se EU's økonomiske og monetære union i et mere langsigtet perspektiv. Kommissionen går ind for, at der handles ambitiøst og struktureret. Den nuværende mangel på tillid i euro-området hviler tungt på EU's vækstudsigter. Så længe en række væsentlige usikkerhedspunkter, som f.eks. situationen i Grækenland, ikke er blevet ryddet af vejen, vil der fortsat ikke herske den tillid, der er nødvendig for investeringer og jobskabelse. Med afsæt i alt det, vi har opnået indtil nu, må der sættes en proces i gang for at få klarlagt de vigtigste skridt, der må tages for at nå frem til en fuld økonomisk og monetær union. Vi må klart vise, at vi har viljen til at gå længere, og at medlemsstaterne bakker op om euroen, for at genskabe tilliden til euro-området og vor evne til at overvinde de nuværende vanskeligheder. Det er en vidtrækkende proces, hvor der også må tages hensyn til de juridiske spørgsmål. Det må også omfatte en politisk proces, der kan give en uddybning af integrationen demokratisk legitimitet og ansvarlighed. Fastlæggelsen af de vigtigste elementer heri bør bl.a. omfatte en udvikling hen imod en bankunion med et integreret finanstilsyn og en fælles indskydergarantiordning. Kommissionen har allerede i sin grønbog fra november 2011³ offentlig tilkendegivet sit syn på, hvordan der kan indføres fælles udstedelser af statsobligationer i euro-området. Tempoet og rækkefølgen vil skulle afklares nærmere, med opstilling af en

³ KOM(2011) 818.

køreplan og en tidsplan, men en tidlig bekræftelse af, hvilke skridt der skal tages, vil understøtte euroens irreversible karakter og soliditet.

2.2. Udnyttelse af potentialet i det indre marked

Det indre marked fungerer stort set godt på vareområdet, men det samme kan ikke siges om tjenesteydelser eller om internetmarkedet. En bedre udnyttelse af fordelene ved det indre marked er en af de mest effektive måder, hvorpå der kan sættes skub i væksten overalt i EU. For innovative virksomheder kan det give en øjeblikkelig saltvandsindsprøjtning, hvis man kan enes om den endelige vedtagelse af **EU-patentet**. Efter så mange år er det nu på høje tid at træffe en afgørelse.

I juni vil Kommissionen fremlægge forslag til forbedring af gennemførelsen af **tjenesteydelsesdirektivet**. Mange medlemsstater har valgt at opretholde barrierer og restriktioner, der bevirker, at både de selv og andre medlemsstater ikke kan få det fulde udbytte af direktivet i relation til konkurrenceevne og vækst. Kommissionens analyser viser, at hvis alle restriktioner blev afskaffet, kunne det give en gevinst svarende til op til 1,8 % af BNP ud over de 0,8 %, den delvise implementering af direktivet anslås allerede at have givet. De viser også, at mindskelse eller fjernelse af barrierer har haft positiv indvirkning på handelsstrømmene og direkte investeringer fra udlandet såvel som for produktivitetens niveauerne i hver medlemsstat. Det vil også bidrage til at skabe balance mellem "overskudslande" og "underskudslande".

Senere på året vil den fremlægge forslag til en ny akt om det indre marked - en **Single Market Act II**, som skal færdiggøre det indre marked på nøgleområder som digitale industrier og netværksindustrier, hvor EU for øjeblikket ikke klarer sig godt nok. Hvis vi giver EU de fysiske og virtuelle infrastrukturer, der er nødvendige for at tackle de udfordringer, vi kommer til at stå over for i det 21. århundrede, vil det være med til at skabe vækst og beskæftigelse. Nye teknologier og netværker kan mindske overbelastningen af Europas luftrum og veje, hjælpe med til at få indført intelligente net til fremme af vedvarende energi og elbiler og give alle virksomheder adgang til produktivitet fremmende teknologi til en overkommelig pris via cloud computing. For at bevare sin konkurrenceevne i fremtiden er EU nødt til at investere i vigtige støtteteknologier som bioteknologi, nano- og mikroteknologi, udvikle nye varer og tjenester og modernisere sin industri ved at omstrukturere industriprocesserne.

Kommissionen har bestandigt understreget vigtigheden af at tage fat på de grænseoverskridende skattebarrierer i det indre marked. Fremskridt i EU kan støtte og lette de enkelte medlemsstaters bestræbelser på at realisere deres respektive vækst mål og være med til at skabe solide helhedsrammer om en mere effektiv skatteinddrivelse, bekæmpelse af skattesvig og sikring af sunde og fair konkurrencevilkår. I den forbindelse er det nødvendigt, at Rådet kommer videre med behandlingen af Kommissionens forslag om opsparring og mandater til samarbejde med tredjelande. Senere på året vil Kommissionen udsende en meddelelse, hvori den skitserer mulighederne for at sætte ind over for skattely og aggressiv skattetænkning. Kommissionen mener, at aggressiv skattetænkning bør tackles sammen med bekæmpelsen af skattesvig. Det kræver et grundigt teknisk arbejde og et klart politisk engagement, men fordelene kan blive betydelige, ikke alene i form af øgede skatteindtægter, men også i relation til retfærdighed og mere fair konkurrencevilkår.

Energibeskatningen er et tydeligt eksempel på de positive vekselvirkninger mellem EU's og medlemsstaternes foranstaltninger. Her vil Kommissionens forslag om en omlægning af energibeskatningen fremme den tilsigtede overgang til en energieffektiv økonomi med lav CO₂-udledning og samtidig mindske de forbrejninger, forskelle i beskatning af produkter anvendt til de samme formål kan give anledning til. Større afgiftsneutralitet og belønning af grønnere energi kan hjælpe med til at realisere EU's mål inden for reduktion af CO₂-udledningerne, energieffektivitet og vedvarende energi.

2.3. Udnyttelse af potentialet i de menneskelige ressourcer

I sin nyligt fremlagte beskæftigelsespakke har Kommissionen foreslået en række konkrete foranstaltninger, der kan fremme et økonomisk opsving med høj beskæftigelse overalt i EU. Der er behov for samarbejde mellem Kommissionen, medlemsstaterne, arbejdsmarkedets parter og de implicerede aktører i den offentlige og den private sektor for at få iværksat de konkrete foranstaltninger, der foreslås for at udnytte jobskabespotentialet i nøglesektorer såsom ikt (informations- og kommunikationsteknologi), sundhedssektoren og den grønne økonomi. Den styrkede overvågning af de nationale beskæftigelsesplaner med den benchmarking og opstilling af resultattavler, som Kommissionen har foreslået, vil sætte skub i beskæftigelseskabende reformer, som også vil blive hjulpet på vej af den tættere sammenkobling mellem de landespecifikke henstillinger og brugen af strukturfondene, især Den Europæiske Socialfond, som Kommissionen har foreslået for den næste programmeringsperiode (2014-2020).

Med over tre millioner ledige job i hele EU er det nødvendigt at investere mere i kompetenceudvikling for at løse mismatchproblemerne på arbejdsmarkedet. EU-programmer som Erasmus og Leonardo yder et vigtigt bidrag til at hjælpe folk med at læse, uddanne sig og skaffe sig erhvervs erfaring i andre medlemsstater. Nye EU-instrumenter som EU-oversigten over kvalifikationer og det europæiske kvalifikationspas vil hjælpe med til at få kvalifikationer erhvervet i en medlemsstat anerkendt i alle andre medlemsstater. Kommissionen arbejder på at forbedre arbejdskraftens mobilitet og gøre det lettere at få matchet ledig arbejdskraft og kvalifikationer med ledige job. Men der er meget mere, der kan gøres, ved at fjerne retlige og praktiske hindringer for arbejdskraftens frie bevægelighed, især i relation til overførsel af pensionsrettigheder og samordning af socialsikringsregler, og lette matchningen mellem jobtilbud og jobsøgere ved at gøre EURES til et ægte europæisk arbejdsformidlings- og rekrutteringsredskab.

2.4. Udnyttelse af det eksterne vækspotentiale

Selv om der stort set er balance i EU's udenrigshandel, fremgår det af Kommissionens landeanalyse, at der i nogle medlemsstater er sket et foruroligende tab af eksportmarkedsandele over en længere periode. Men den viser også, at de medlemsstater, der klarer sig bedst, har udnyttet deres eksportvækst til at sætte skub i deres økonomi. Desuden reeksporteres to tredjedele af EU's import med værditilvækst, hvilket viser, at EU har alt at vinde ved at satse mere på handels- og investeringsrelationer med vigtige partnere. En stor del af den fremtidige globale vækst vil komme fra de nye vækstøkonomier, der har et stort vækspotentiale. EU må hægte sig på denne vækst ved at indgå bilaterale og regionale handels- og investeringsaftaler med nøglepartnere. Den frihandelsaftale med Korea, der for nylig er trådt i kraft, har allerede givet gevinst i form af en stigning i EU's eksport på 20 % i løbet af 2011. EU er aktivt i gang med

forhandlinger om adskillige frihandelsaftaler, og flere er på vej. Hvis det skal lykkes at opnå de enorme gevinster, de kan give, er vi nødt til at fremskynde forhandlingerne og ratificeringerne.

2.5. Udnyttelse af EU-midler til finansiering af den vækst, Europa har brug for

Selv i en tid med finanspolitiske stramninger er der behov for målrettede offentlige udgifter og investeringer. Kommissionen har slået til lyd for en vækstfremmende konsolidering og opfordret medlemsstaterne til at holde udgifter til forskning, uddannelse, bæredygtig forvaltning af naturressourcer, energi og sociale ydelser uden for nedskæringerne. Og selv om EU's budget kun tegner sig for 1 % af EU's BNP, kan det give en enorm merværdi og fungere som katalysator for vækst overalt i Europa.

- **Den flerårige finansielle ramme 2014-2020:** Kommissionen har fremlagt forslag til et vækst- og investeringsfremmende EU-budget i den kommende finansperiode. Kommissionens forslag knytter de landespecifikke henstillinger om strukturreformer sammen med støtte fra EU's budget, der skal hjælpe medlemsstaterne med at gennemføre de nødvendige reformer og investeringer. I forslagene skitseres innovative måder, hvorpå man kan finansiere forskning og innovation, europæiske net i transport- og energisektoren og bredbåndsforbindelser samt modernisering af landbrugspolitikken og en stærkere udvikling i landdistrikterne. Ifølge Kommissionens forslag skal over 600 mia. EUR af budgetmidlerne gå til finansiering af forskning, transeuropæiske net, investeringer i menneskelig kapital, samhørighedspolitik og udvikling i landdistrikter. Når disse midler kombineres med den løftestangseffekt, som medlemsstaternes medfinansiering og brugen af innovative finansielle instrumenter vil give, bliver der tale om et **betragteligt budget til intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst.**

Kommissionen har foreslået brug af **projektobligationer** til at finansiere visse infrastrukturprojekter og få større udbytte af tilskuddene fra EU-budgettet. Det drejer sig om at få etableret en yderligere kilde til finansiering af infrastrukturprojekter og stimulere investeringerne i nøgleinfrastrukturer af strategisk betydning for EU inden for transport, energi og bredbånd. Formålet er at få institutionelle investorer til via kapitalmarkedet at finansiere kommercielt rentable projekter med et stabilt og forudsigeligt cashflow ved at højne kreditkvaliteten af projektobligationer udstedt af private virksomheder. For perioden 2012-2013 har Kommissionen foreslået en række pilotforsøg med projektobligationer for at få afprøvet denne fremgangsmåde. Takket være den hurtige handlen fra Europa-Parlamentets og Rådets side vil EIB kunne lancere pilotprojekterne inden årets udgang.

- **EU's budget for 2013:** Kommissionen har foreslået en nødvendig forhøjelse af betalingsbevillingerne på 7 % for at kunne imødekomme de forventede betalingsanmodninger fra medlemsstaterne. Denne forhøjelse holder sig inden for det loft over betalingsbevillinger, der er vedtaget inden for rammerne af EU's nugældende finansielle ramme. Alle disse midler kommer til at gå til at støtte produktive investeringer, beskæftigelse og uddannelse samt forskning i medlemsstaterne. I nogle medlemsstater tegner samfinansieringen fra EU sig for over 50 % af de samlede offentlige investeringer, og det er derfor vigtigt for den vækstfremmende effekt, at EU er i stand til at opfylde sine forpligtelser.

- **Målretning af strukturfondene til at fremme vækst og konvergens i 2012-2013:** inden for EU's samhørighedspolitik tilvejebringes der gennemsnitligt 65 mia. om året til investeringer til støtte for vækst og jobskabelse. For bedre at kunne imødegå de behov, krisen har affødt, er der foretaget en markant omprogrammering, idet 17 mia. EUR er blevet omfordelt til forskning og innovation, støtte til SMV og arbejdsmarkedsforanstaltninger for sårbare arbejdstagere samt investeringer i infrastrukturer og energieffektivitet. Denne indsats vil blive videreført. Og for nylig er der som led i Kommissionens pilotaktion blevet omfordelt over 7 mia. EUR til øget støtte til bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden og til at lette små og mellemstore virksomheders adgang til finansiering.
- **Forhøjelse af den indbetalte kapital i Den Europæiske Investeringsbank (EIB):** EIB har brug for en forhøjelse af sin indbetalte kapital for at kunne holde det nuværende høje niveau i sin årlige udlånsaktivitet på omkring 65 mia. EUR om året. Som foreslået af Kommissionen, bør aktionærmedlemsstaterne enes om at udvide den indbetalte kapital med 10 mia. EUR som led i et nyt EU-vækstinitiativ. Dermed vil den samlede långivning blive øget betydeligt med op til 180 mia. EUR. Den yderligere långivning, denne kapitaludvidelse vil åbne mulighed for, bør spredes over hele EU og også komme de mest sårbare lande til gode. Den bør kanaliseres ud til SMV-sektoren og bl.a. tage sigte på energieffektivitet og boligrenovering, der kan generere de tiltrængte job inden for det hårdt ramte byggeri og hjælpe EU med at nå sine klima- og energimål. Hvis en sådan kapitaludvidelse bliver vedtaget, vil Kommissionen sammen med medlemsstaterne søge at finde frem til en måde, hvorpå de kan bruge en del af deres strukturfondtildelinger til risikodeling i forbindelse med EIB-lånene og yde lånegarantier til SMV. Denne kombination af finansielle instrumenter vil kunne stimulere den økonomiske aktivitet i alle sektorer og regioner og være med til at løse de problemer, små og mellemstore virksomheder i øjeblikket har med at få adgang til långivning.
- **Skat på finansielle transaktioner:** Kommissionen har foreslået, at der indføres en skat på finansielle transaktioner. Ifølge dens forslag⁴ kan provenuet af en sådan skat (som anslås til ca. 57 mia. EUR) bruges til at finansiere vækstfremmende investeringer og/eller bankrekapitaliseringer. Kommissionen har foreslået, at en del af indtægterne for EU's budget bruges til at reducere medlemsstaternes bidrag til EU-budgettet.

3. MEDLEMSSTATERNES ROLLE I ET NYT VÆKSTINITIATIV

3.1. Udnyttelse af potentialet i det europæiske semester 2012

For at bringe os tættere på realiseringen af Europa 2020-strategiens mål har Kommissionen inden for rammerne af det europæiske semester 2012 og den stærkt styrkede stabilitets- og vækstpagt forelagt Rådet fokuserede henstillinger for hver af medlemsstaterne. Disse henstillinger bygger på en grundig analyse af situationen i hver medlemsstat, hvordan henstillingerne fra det europæiske semester i 2011⁵ er blevet fulgt,

⁴ KOM (2011) 594 og KOM(2011) 510.

⁵ KOM(2011) 400

og hvordan retningslinjerne i den årlige vækstundersøgelse i 2012⁶ er blevet fulgt op i medlemsstaterne. I hver medlemsstat er der særlige forhold, der gør sig gældende, og Kommissionens landespecifikke henstillinger er afpasset efter den enkelte medlemsstats styrker, svagheder og evne til at håndtere udfordringer. Det er imidlertid en kendsgerning, at alle medlemsstaternes økonomi hænger uløseligt sammen - ikke alene i kraft af politiske valg, historie og geografi, men også på grund af den dynamiske udvikling, der med de nye teknologier har bevirket en langt hurtigere integration mellem markeder end nogensinde før. Det er kumulationen af alle medlemsstaternes situationer, der afgør EU's overordnede kurs. Hvad der gøres (eller ikke gøres) i ét land, kan ikke undgå at få positive eller negative afsmitningsvirkninger i resten af EU, og netop derfor er der behov for en økonomisk styring af hele EU inden for rammerne af det europæiske semester (se bilag 1).

Kommissionen har for første gang også foretaget dybdegående undersøgelser på basis af proceduren i forbindelse med makroøkonomiske ubalancer⁷. Denne procedure tager sigte på at fremme overordnet makroøkonomisk stabilitet og vækst og bane vej for øget konkurrenceevne. Den første rapport inden for rammerne af varslingsmekanismen, der er udarbejdet på grundlag af denne procedure, blev udsendt i februar. I overensstemmelse med konklusionerne i denne rapport blev der gennemført dybdegående undersøgelser af 12 lande (Belgien, Bulgarien, Danmark, Spanien, Frankrig, Italien, Cypern, Ungarn, Slovenien, Finland, Sverige og Det Forenede Kongerige)⁸. De bekræftede, at der var ubalancer, som ikke er uforholdsmæssigt store, men som kræver opmærksomhed, og bl.a. må den igangværende indsats for at skabe balance mellem "underskuds"- og "overskudslande" fortsættes. De landespecifikke henstillinger indeholder præventive henstillinger om politikker til støtte for konkurrenceevne og tilpasning af arbejdsmarkedet, nedgearing i private og offentlige sektorer samt stabil udvikling på kapitalmarkederne.

3.2. Kommissionens vurdering og henstillinger

Kommissionens generelle vurdering er, at medlemsstaterne gør, hvad der er nødvendigt for at rette op på ubalancerne i deres offentlige finanser og sikre finanspolitisk bæredygtighed, men ikke altid på en måde, der fremmer væksten. Arbejdsløsheden, især blandt de unge, er et alvorligt problem, der kun kan løses med tiden, men der er brug for omgående at sætte ind på at øge beskæftigelsen og produktiviteten, skabe bedre balance mellem udbud af og efterspørgsel efter kvalifikationer og få de arbejdsløse tilbage på velfungerende arbejdsmarkeder. Mere generelt drejer det sig om at imødegå krisens negative sociale virkninger, bl.a. for fattigdomsniveauet.

Flere medlemsstater, især de lande, der er i gang med et strukturtilpasningsprogram, og de lande, som følges tæt af markederne, har iværksat omfattende strukturreformer, bl.a. af deres arbejdsmarkeder. Disse bestræbelser er afgørende for fastholdelse af et opsving og en varig vækst, og de bidrager til en samlet nedbringelse af de makroøkonomiske ubalancer i Europa. Der er imidlertid behov for en langt større indsats i hele EU for at få frigjort vort vækstpotentiale, åbne op for nye erhvervs muligheder og kilder til nye job, f.eks. inden for den grønne økonomi, i service- og energisektorerne, turistsektoren og i

⁶ KOM(2011)815

⁷ Forordning (EU) nr. 1176/2011 om forebyggelse og korrektion af makroøkonomiske ubalancer.

⁸ De såkaldte "programlande", Grækenland, Irland, Portugal og Rumænien, blev ikke undersøgt.

den digitale sektor og for at få hævet kvalifikations- og innovationsniveauerne. Der er et presserende behov for at sætte ind på at understøtte opsvinget og højne levestandarderne og imødegå de udfordringer, som befolkningsaldringen stiller os overfor.

Kommissionen er foruroliget over, at de tilsagn, medlemsstaterne har givet, ikke vil sætte EU i stand til at nå sine overordnede mål for 2020 på vigtige områder som beskæftigelsesfrekvens, F&U, uddannelse og fattigdomsbekæmpelse. Ikke desto mindre har virkeliggørelsen af disse mål helt afgørende betydning for Europas fremtid.

Hvordan kan medlemsstaterne frigøre deres eget vækstpotentiale?

I sin årlige vækstundersøgelse for 2012 anførte Kommissionen, at indsatsen på det nationale plan og på EU-plan i 2012 skulle koncentreres om fire prioriterede mål:

- Fortsættelse af en differentieret og vækstfremmende finanspolitisk konsolidering
- Genetablering af normale lånemuligheder for erhvervslivet
- Fremme af vækst og konkurrenceevne i dag og i fremtiden
- Håndtering af arbejdsløsheden og de sociale konsekvenser af krisen
- Modernisering af den offentlige forvaltning

I dette afsnit opsummeres de vigtigste konklusioner fra Kommissionen landeanalyser på grundlag af medlemsstaternes stabilitets- eller konvergensprogrammer, nationale reformprogrammer og tilsagn inden for rammerne af europluspagten, hvor det er relevant. Tekstboksen i indledningen af hvert afsnit opsummerer de vigtigste landespecifikke henstillinger og peger på, hvordan gennemførelsen af dem kan bidrage til de nationale vækstperspektiver.

Fortsættelse af en differentieret og vækstfremmende finanspolitisk konsolidering

De landespecifikke henstillinger angående vækstfremmende konsolidering af de offentlige finanser tager sigte på at sikre, at alle medlemsstaterne med tiden får en sund finanspolitik. De bygger på differentierede finanspolitiske strategier, der tilgodeser de særlige forhold, der gør sig gældende i de enkelte medlemsstater, især de eksisterende finanspolitiske og makrofinansielle risici. I deres nedbringelse af offentlige underskud og gæld opfordres medlemsstaterne til at fastholde de offentlige investeringer i forskning og innovation, uddannelse og energi og gøre socialsikringsordningerne, herunder pensionsordningerne, mere bæredygtige og effektive. Der er flere henstillinger angående beskatning, som går ud på at få flyttet skattebyrden væk fra arbejde og over på miljø og forbrug, øge effektiviteten ved at rydde op i junglen af fritagelser (herunder lavere satser) samt bekæmpe skatteunddragelse og skyggeøkonomi. Det henstilles også til medlemsstaterne at sikre budgetdisciplin på det subnationale niveau.

Inden for rammerne af stabilitets- og vækstpagten er der for øjeblikket 23 medlemsstater, der er underlagt proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud. For disse landes vedkommende afspejler de landespecifikke henstillinger i denne pakke nødvendigheden af at følge de korrigerende henstillinger, som Rådet tidligere har afgivet.

For Tysklands og Bulgariens vedkommende besluttede Kommissionen særskilt den 30. maj at foreslå, at tilstanden med uforholdsmæssigt store underskud ophæves. Efter en vurdering af den indsats, der er gjort i Ungarn, og i overensstemmelse med forordningen om EU's samhørighedsfond, har Kommissionen også vedtaget et forslag til Rådet om at ophæve den suspension af samhørighedsfondforpligtelserne, der blev iværksat i marts 2012. For de medlemsstater, som ikke er med i denne procedure, tilskynder de landespecifikke henstillinger myndighederne til at iværksætte finanspolitiske planer, som både er vækstfremmende og sigter på at opnå og fastholde budgetpositioner, der kan sikre den langsigtede bæredygtighed i de offentlige finanser, herunder også omkostningerne ved den aldrende befolkning.

Af Kommissionens analyser fremgår det, at medlemsstaterne stort set er godt i gang med konsolideringen af deres offentlige finanser og har fået nedbragt deres budgetunderskud. De offentlige underskud ventes at falde fra 4,5 % i 2011 til 3,5 % i 2012. Derimod fortsætter den offentlige gældskvotestigning og kommer op på 86 % af BNP i 2012, hvilket også hænger sammen med den lavere vækst. Kommissionen mener, at det er meget vigtigt at holde fast ved den aftalte tidsplan for **korrektionen af uforholdsmæssigt store underskud** og hurtigt komme videre med virkeliggørelsen af de mellemsigtede finanspolitiske mål, som Rådet har opstillet. Disse finanspolitiske tilpasninger bør gennemføres på en måde, der fremmer en bæredygtig vækst, som beskrevet nedenfor. Det stemmer overens med stabilitets- og vækstpagten, der giver et spillerum for at lade de automatiske stabilisatorer virke under den strukturtilpasning, der skal rette op på de uforholdsmæssigt store underskud og i sidste instans realiseringen af de mellemsigtede mål. Samtidig peges der også på nødvendigheden af, at de medlemsstater, der følges meget nøje af markederne, går videre med en ambitiøs konsolidering, også selv om den makroøkonomiske situation bliver værre end forudset. I de lande, der træder ud af proceduren med uforholdsmæssigt store underskud, tilrådes det desuden at bruge det finanspolitiske spillerum, der bliver, til vækstfremmende investeringer. Styrkede finanspolitiske rammer er ved at blive indført i medlemsstaterne, således som EU-lovgivningen kræver det. Men der er behov for i særlig grad at sætte ind på at sikre, at den finanspolitiske disciplin i centralforvaltningen modsvarer af en lige så effektiv indsats for at holde de offentlige finanser under kontrol også på de **subnationale niveauer**. Det er en særlig udfordring især i flere føderale eller regionaliserede medlemsstater.

Det vil være vigtigt at forbedre kvaliteten af de offentlige finanser, med prioritering af udgifter til fremme af Europa 2020-målene, og sikre, at udgifterne virker så effektivt som muligt. EU's statsstøttekontrol er med til at fremme kvaliteten i udgifterne og minimere forvriddinger. Kommissionen har for nylig fremlagt et **ambitiøst forslag om modernisering af statsstøttereglerne**, og medlemsstaterne er nødt til at sikre en bedre regeloverholdelse og en bedre intern koordinering af statsstøtteforanstaltninger på det nationale plan.

Med hensyn til **pensionssystemerne** er der en tilpasning i gang med det formål at imødegå de udfordringer, den aldrende befolkning stiller os overfor, og der er i flere lande iværksat omfattende reformer, der alle har det til fælles, at de tager sigte på at få folk til at blive længere på arbejdsmarkedet. Disse reformer er nødvendige for at dæmme op for finansieringsudgifterne og sikre den langsigtede bæredygtighed af vore velfærdssystemer. Sideløbende hermed er det også nødvendigt at få ændret de aktuelle

pensionsmønstre og holde ældre arbejdstagere i beskæftigelse i længere tid i overensstemmelse med stigningen i den forventede levetid, se nærmere på pensionsniveauerne og forebygge fattig alderdom. Fremskridtene er ikke så store inden for sundhedssektoren, hvor nødvendigheden af at sikre adgangen til sundhedsydelser og langtidspleje må vejes op mod det stigende udgiftspres som følge af den demografiske udvikling.

Til støtte for konsolideringen af deres offentlige finanser har flere medlemsstater besluttet at **forhøje skatterne**. Kommissionen har slået til lyd for en omlægning af beskatningen, så den flyttes væk fra arbejde og over på miljøskadelige aktiviteter, forbrug og fast ejendom, samtidig med at det sikres, at det ikke bliver de fattigste dele af samfundet, der rammes hårdest. Selv om flere medlemsstater har øget forbrugsbeskatningen betydeligt og rettet op på nedgangen i miljøbeskatningen, er der ingen tegn på nogen generel reduktion af skatten på arbejde. Der er gjort en vis indsats, som bør videreføres, for at bekæmpe skatteunddragelse og fjerne subsidier og lavere afgiftssatser, f.eks. for moms. Og der er taget skridt til at fremme en bedre overholdelse af skattereglerne, men der er behov for at sætte meget mere ind på at bekæmpe **skyggeøkonomien**.

Genetablering af normale lånemuligheder for erhvervslivet

For at hjælpe med til at få genetableret normale lånemuligheder for erhvervslivet fokuseres der i de landespecifikke henstillinger på, at omstruktureringen af banksektoren nu færdiggøres, og at man samtidig undgår en for kraftig nedgearing.

Der gøres en indsats for at videreføre **omstruktureringen af finanssektoren** og styrke tilsynsrammerne i overensstemmelse med EU-lovgivningen og henstillingerne. Situationen for de banker, der blev hårdest ramt af krisen og stadigvæk er sårbare, giver dog fortsat anledning til bekymring. Det er baggrunden for de opfordringer til flere omstrukturerings- og sikkerhedsforanstaltninger, der er indeholdt i henstillingerne til visse lande.

Genetablering af en **normal kreditgivning** til realøkonomien er fortsat en udfordring i mange lande, især hvad de små og mellemstore virksomheder angår. Selv om det til dels beror på dårlige regnskabstal i mange virksomheder, har også mangelen på egnede kanaler til at nå ud til de små og mellemstore virksomheder spillet en væsentlig rolle. Det er vigtigt at fremme nye kapitalpuljer for virksomhederne, herunder adgang til peer-to-peer-långivning, egenkapitalfinansiering og venturekapital. I den forbindelse kan EU's strukturfonde spille en vigtig rolle ved at finansiere lån og garantier via specifikke instrumenter.

Mange små og mellemstore virksomheder lider under forsinkelser i udbetalingerne af penge, de har til gode hos det offentlige. Dette problem søges løst med det nye direktiv om forsinkede betalinger, som træder i kraft i marts 2013. Der kan blive behov for en større indsats fra offentlige myndigheders side for at få ryddet op i den sagspukkel, der har hobet sig op før direktivets ikrafttrædelse.

Fremme af vækst og konkurrenceevne i dag og i fremtiden

Med hensyn til fremme af vækst og konkurrenceevne fokuseres der i de landespecifikke henstillinger på, at der sættes ind på at forbedre erhvervslivets rammevilkår, bl.a. ved at mindske de administrative byrder, og åbne op for konkurrence i netværksindustrier, bl.a. energisektoren, jernbanesektoren og telesektoren, så de kan levere bedre tjenester til en bedre pris til virksomhederne og borgerne. I nogle tilfælde opfordres der til at gøre reguleringsmyndighederne mere uafhængige. Desuden henstilles der til at få gennemført tjenesteydelsesdirektivet ved at fjerne uberettigede eller uforholdsmæssige restriktioner for levering af tjenesteydelser, herunder forskelsbehandling på grundlag af nationalitet eller bopæl. Henstillingerne kommer også ind på eksisterende restriktioner i detailsektoren. Andre henstillinger drejer sig om styrkelse af forskning og innovation, forbedring af ressourceeffektiviteten og bedre tilpasning af uddannelserne til de krav, der stilles på arbejdsmarkedet.

I mange medlemsstater er der utilstrækkelig adgang til en række forskellige **tjenester**. En mere ambitiøs implementering af tjenesteydelsesdirektivet ville hjælpe med hertil, og det samme gælder en indsats for at fremme konkurrencen og konkurrencedygtigheden i detailsektoren, fjerne barriererne for virksomheds-etablering og -ophør og urimelige eller uforholdsmæssige restriktioner for servicevirksomheder, liberale erhverv, regnskabs- eller teknisk konsulentvirksomhed og i sundheds- og socialsektoren. Og hvis man åbnede **markederne for offentlige indkøb** op ved aktivt at søge tilbud fra andre lande, kunne det også føre til nye muligheder, nye processer og innovation.

De vigtige **netværksindustrier** - transport, energi og bredbånd - bør bringes til at fungere langt bedre. I mange lande er der brug for investeringer i infrastrukturer for at forbedre forbindelserne mellem dem, øge udbuddet og åbne mulighed for priskonkurrence. I betragtning af det begrænsede finanspolitiske spillerum bør der gøres brug af innovative finansieringsformer, hvor offentlige midler kombineres med private, som f.eks. EU-projektobligationer. På mange markeder er der fortsat ringe konkurrence, og EU-reguleringsrammerne er endnu ikke helt i kraft - halvdelen af medlemsstaterne har endnu ikke gennemført direktiverne om det indre marked i energisektoren eller har ikke gennemført dem korrekt. I mange medlemsstater er der behov for mere konkurrence mellem energileverandører, afskaffelse af regulerede priser og mere uafhængige reguleringsmyndigheder. I transportsektoren må der sættes ind på at mindske reguleringen og adgangsbarriererne på jernbanemarkedet i de store EU-lande eller transitlande. Den gennemsnitlige bredbåndsdækning ligger fortsat på et lavt niveau, og der er et betydeligt spillerum for at forbedre bredbåndstjenesterne og fremme elektronisk handel.

Forbedring af ressourceeffektiviteten og en overgang til en økonomi med lav CO₂-udledning er afgørende for en yderligere styrkelse af EU's konkurrenceevne på baggrund af den stigende ressourceknaphed og de store prissvingninger samt de igangværende klimaforandringer. En mere effektiv ressourceudnyttelse og bedre forvaltning af naturressourcer vil åbne op for betydelige muligheder for fremtidig vækst og arbejdspladser og føre til øget produktivitet, lavere omkostninger og mere innovation.

Et højt niveau for **F&U og innovation** er nødvendigt for at bevare Europas konkurrenceevne. Selv om nogle medlemsstater i dag er blandt de førende i verden inden for mange områder, er Europa som helhed ved at sakke agterud. De offentlige udgifter til forskning er blevet ramt af den finanspolitiske konsolidering i mange medlemsstater i stedet for at blive holdt uden for nedskæringerne eller øget. Der er klart behov for yderligere private investeringer i F&U, og hvor det er nødvendigt, bør det offentlige træde til med incitamenter hertil. Forskningsresultaterne bør gøres mere markedsnære gennem prækommercielle indkøb. Mere generelt er der et helt tydeligt behov for flere partnerskaber mellem uddannelsesinstitutioner og institutioner for livslang læring, forskningsinstitutioner og erhvervslivet, med fuld udnyttelse af de EU-instrumenter, der er til rådighed.

Håndtering af arbejdsløsheden og de sociale konsekvenser af krisen

Mange af henstillingerne drejer sig om at bane vej for en højere beskæftigelse, øge erhvervsfrekvensen og at fastholde folk på arbejdsmarkedet. Der fokuseres især på bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden, mindskelse af antallet af unge, der forlader skolen tidligt, og forbedring af uddannelserne, herunder erhvervsuddannelserne, og udbygning af lærlingeordningerne. Flere af henstillingerne er desuden rettet mod bekæmpelse af fattigdom og støtte til sårbare grupper. Der er også henstillinger angående støtte til arbejdssøgende, bl.a. med en mere individualiseret arbejdsformidling, og fremme af fuldtidsarbejde for kvinder. Medlemsstaterne opfordres endvidere til at sikre, at deres lønfastsættelsesmekanismer i tilstrækkelig grad afspejler produktivitetsudviklingen og virker fremmende for jobskabelse.

Krisen har fået **arbejdsløsheden** til at stige kraftigt og ført til en betydelig forværring af beskæftigelsesudsigterne for mange, der risikerer aldrig at komme ind på arbejdsmarkedet. Der vil sandsynligvis fortsat være høj ledighed i nogle år endnu i betragtning af den tid, der vil gå, før den økonomiske genopretning slår igennem på arbejdsmarkedet. Der bliver generelt sat ind med aktive arbejdsmarkedspolitikker - f. eks. med uddannelse af de arbejdsløse og rådgivning fra den offentlige arbejdsformidling - men de er ofte præget af mangel på målretning og effektivitet.

Krisens sociale konsekvenser kommer nu i stigende grad til udtryk. **Fattigdommen** og fattigdomsrisikoen er stigende, og presset på de offentlige udgifter fører ofte til vanskelige beslutninger i relation til sociale ydelser.

Ungdomsarbejdsløsheden er steget dramatisk, og unge har i dag dobbelt så stor risiko for ledighed som den voksne befolkning. Den gennemsnitlige ungdomsarbejdsløshedsprocent i EU ligger på 22 % og er i nogle medlemsstater helt oppe på 50 %. Der har været visse lovende forsøg med ungdomsgarantier, der kunne udbredes til andre EU-lande, bl.a. med støtte fra Den Europæiske Socialfond.

De fremskridt, der er gjort med hensyn til at tilvejebringe børnepasningsmuligheder, som folk har råd til at betale, og plejemuligheder for ældre eller handicappede, og i relation til indsnævring af lønforskelle og forbedring af ægtefællebeskatningen har ikke været tilstrækkelige til nogen større forøgelse af **kvinders erhvervsdeltagelse**. Og der lægges stadigvæk ikke nok vægt på at fastholde de ældre på arbejdsmarkedet, bl.a. ved at

tilpasse arbejdsvilkårene og fremme adgangen til livslang læring, hvilket har stor betydning, når det drejer sig om at øge beskæftigelsesfrekvensen, især blandt de ældre.

Nogle medlemsstater har iværksat vidtgående reformer af deres **lønfastsættelses- og indekseringssystemer** for at bringe lønudviklingen i bedre overensstemmelse med produktivitetsudviklingen. I andre lande, hvor der er peget på visse lønindekseringssystemer som en mulig trussel for konkurrenceevnen, har fremskridtene været mere begrænsede. Disse lande bliver nødt til i samråd med arbejdsmarkedets parter at finde måder, hvorpå de kan reducere dette handicap i fremtiden. I de lande, der har overskud på de løbende poster, ses der klare tegn til en vis tilpasning, der virker fremmede for den indenlandske efterspørgsel, bl.a. gennem lønforhøjelser, og denne udvikling bør fortsætte. Der må foretages en afvejning mellem behovet for at sikre, at lønniveauerne ikke er så høje, at de afholder virksomhederne fra at ansætte unge og lavtuddannede, og nødvendigheden af, at de ikke er så lave, at man risikerer at skabe fattigdomsfælder blandt folk i arbejde.

Nogle medlemsstater har iværksat gennemgribende reformer af deres **arbejdsmarkedslovgivning** for at åbne mulighed for mere fleksible ansættelsesordninger og arbejdsformer, i andre forekommer reformprocessen at gå meget langsomt i forhold til nødvendigheden af hurtig handlen og risikoen for en segmentering af arbejdsmarkedet, med en stor del af befolkningen i usikre job eller helt uden for arbejdsmarkedet. Korttidsansættelser og andre fleksible ordninger i virksomheder viste sig at fungere effektivt, da krisen var på sit højeste, især i fremstillingssektoren. For at hjælpe med til at få flere i arbejde har Kommissionen fremsat forslag, hvori medlemsstaterne tilskyndes til at styrke deres beskæftigelsespolitikker⁹ og udnytte de jobmuligheder, der ligger i den grønne økonomi, i sundhedssektoren og i ikt-sektoren, hvor den anslår, at der vil kunne skabes over 20 mio. nye arbejdspladser. Desuden kan EURES-jobsøgningssystemet være med til at fremme mobiliteten mellem medlemsstater ved at matche kvalifikationer og ledige job på tværs af grænserne.

Der er behov for at sætte endnu hurtigere ind på at løse problemerne med de mange **unge med kort skolegang**, bl.a. med forebyggende foranstaltninger, reformer af uddannelses- og erhvervsuddannelsessystemerne, herunder fremme af lærlingeuddannelser. Det har afgørende betydning ikke alene for de nye generationers beskæftigelsesmuligheder, men også for den overordnede konkurrenceevne i økonomien, eftersom EU sakker agterud i forhold til sine vigtigste handelspartnere. Den demografiske udvikling har desuden skabt en ny risiko for, at der opstår mangel på nogle af de kompetencer, der er brug for, hvilket vil afføde yderligere krav om at arbejde længere og øge produktiviteten. Flere lande er nødt til at gøre en særlig indsats for at mindske antallet af unge med kort skolegang for at forbedre de unges chancer på arbejdsmarkedet og nedbringe ungdomsarbejdsløsheden. Mere generelt er der behov for at højne uddannelsesniveaue, bl.a. inden for erhvervsuddannelserne og på universitetsniveauet. I mange medlemsstater kunne man med fordel udbygge lærlingeordningerne. Som helhed må der gøres langt mere for skabe en bedre sammenhæng mellem uddannelse og de fremtidige behov på arbejdsmarkedet og lette overgang mellem skole og arbejdsliv.

⁹ KOM (2012) 173

Modernisering af den offentlige forvaltning

De landespecifikke henstillinger angående den offentlige forvaltning drejer sig om virksomhedsservice, afkortning af de lange ventetider i retssystemet og brug af e-forvaltning i kontakterne med borgere og virksomheder. I flere af henstillingerne opfordres der desuden til at styrke forvaltningens kapacitet til håndtering af EU's fonde.

De **offentlige forvaltninger** er i dag under pres overalt i EU - samtidig med at de er ramt af budget- og personalenedskæringer, må de tilpasse sig til de stadigt større krav, samfundet og erhvervslivet stiller til dem. I takt med den øgede politiske og økonomiske integration er der også kommet flere, mere komplicerede og mere krævende EU-regler, som de skal implementere. Hvis en medlemsstat har en svag forvaltning, kan det bl.a. gå ud over erhvervslivets rammevilkår og skabe vanskeligheder for implementeringen af EU's strukturfonde og gennemførelsen af EU-lovgivningen. Den udfordring, der består i at tilvejebringe en offentlig service af høj kvalitet, kræver teknologiske og organisatoriske fornyelser i forvaltningen, hvor der bl.a. satses på e-forvaltning. Mange forvaltninger kunne med fordel gå ind i en mere intensiv udveksling af bedste praksis på dette område. Desuden er der i mange lande behov for at effektivisere **retsvæsenet** på det civilretlige område, især ved at få nedbragt puklerne af ubehandlede sager, afkorte sagsbehandlingstiden og indføre alternative konfliktløsningsformer.

I betragtning af de finanspolitiske stramninger har **EU's strukturfonde** en meget vigtig rolle at spille med hensyn til at stimulere økonomien og finansiere væksthæmmede projekter i mange medlemsstater. Der er behov for en styrkelse af offentlige institutioners ledelse ved at fremme en mere professionel embedsstand, en bedre personaleforvaltning og øget analysekapacitet og sikre kontinuitet og stabilitet i de offentligt ansattes kompetencer. Reglerne er blevet forenklet på EU-plan, og Kommissionen vil bistå medlemsstaterne med at omlægge deres programmer, så finansieringen afpasses bedre efter vækstbehovene.

I mange medlemsstater er der behov for en større indsats for at bekæmpe skattesvig og skatteunddragelse. I alle medlemsstater findes der "skyggeøkonomier", og nogle af dem er højt udviklede. Problemerne med skattesvig og skatteunddragelse må tackles på forskellige niveauer, gennem en mere effektiv skatteinddrivelse i medlemsstaterne og et mere effektivt samarbejde mellem medlemsstaterne, en klar og sammenhængende EU-politik over for tredjelande for at åbne mulighed for at sætte ind over for skattesvig og skatteunddragelse, som bygger på brug af visse jurisdiktioner uden for EU, der ikke anvender ækvivalente standarder. Der er brug for en koordineret og effektiv politik over for tredjelande.

4. KONKLUSION

Krisen har afsløret dybt rodfæstede ubalancer og store behov for nødvendige reformer i hele EU. Men ligesom det tog sin tid, før disse problemer blev synlige, vil det også tage tid at få bragt EU's økonomi tilbage på sporet. De analyser, der er foretaget til det europæiske semester 2012, viser, at den nye økonomiske styring i EU er begyndt at virke og har hjulpet medlemsstaterne med at fokusere på de afgørende reformer, der kan skabe bæredygtig vækst og beskæftigelse. Men det er også tydeligt, at medlemsstaterne under

konsolideringen af deres offentlige finanser ikke altid vælger den mest vækstfremmende vej.

Som helhed er det nødvendigt at sætte mere og hurtigere ind med vækstforanstaltninger i de kommende 12 måneder, samtidig med at konsolideringen af de offentlige finanser og stabiliseringen af finanssektoren videreføres. Det må gøres på en koordineret måde på nationalt plan og EU-plan, således at det sikres, at de foranstaltninger og reformer, der iværksættes, giver størst muligt udbytte.

Med de forslag, der er indeholdt i denne meddelelse og de mere detaljerede landespecifikke henstillinger, har Kommissionen peget på konkrete foranstaltninger, der kan hjælpe med til at få EU tilbage på en væstkurs og skabe arbejdspladser, der kan hæve levestandarden, mindske fattigdom og sikre en mere bæredygtig vækst i fremtiden. Det må være en prioritet at gennemføre disse henstillinger. Kommissionen vil i det kommende år overvåge og vurdere udviklingen med brug af alle de instrumenter, den nye styringsramme rummer.

Samtidig vil Kommissionen fortsat følge nøje med i implementeringen af køreplanen fra oktober 2011 for at sikre en afbalanceret tilgang i den indsats, der gøres for at bringe EU ud af krisen.

Kommissionen vil samarbejde intensivt med medlemsstaterne og de andre europæiske institutioner om gennemførelsen af sit vækstinitiativ og om fastlæggelse af hovedelementerne i og tidsplanen for udbygningen af den økonomiske og monetære union.

Bilag 1: Det europæiske semester

Bilag 2: Resultaterne af den dybdegående undersøgelse

BILAG 1: DET EUROPÆISKE SEMESTER FOR POLITIKSAMORDNING

Europa 2020-strategien blev foreslået af Kommissionen i marts 2010 og vedtaget af Det Europæiske Råd. Den er EU's vækststrategi for det kommende tiår. Den indeholder fem hovedmål for beskæftigelse, F&U, klima og energi, uddannelse og fattigdomsbekæmpelse. Desuden vedtog 23 medlemsstater i marts 2011 **Europpluspagten**, der tager sigte på en stærkere koordinering af reformer på de områder, hvor der endnu ikke foregår en fuld samordning på EU-plan (se boksen).

Kommissionen har også foreslået en lovgivningspakke (den såkaldte "six-pack") om økonomisk styring, som blev vedtaget af Europa-Parlamentet og Rådet og trådte i kraft den 13. december 2011. Med denne nye lovgivning har EU fået et sæt nye, effektive redskaber til at styrke overvågningen af medlemsstaternes økonomiske politikker og finanspolitikker og håndhæve reglerne. Samtidig indebærer den en ændring af **stabilitets- og vækstpagten** i form af en skærpelse af den kollektive overvågning af de offentlige finanser. Der lægges langt større vægt på gældskvotekriteriet i traktaten, og der er indført nye håndhævelsesmekanismer (også sanktioner) både inden for det forebyggende og det korrigerende element i pagten.

I erkendelse af vigtigheden af at sætte effektivt ind over for de makroøkonomiske ubalancer, der ikke hænger sammen med de offentlige finanser, er overvågningsrammen desuden blevet udvidet med en **ny procedure i forbindelse med makroøkonomiske ubalancer**. Den har til formål at forebygge, at der opstår ubalancer, som kan bringe den økonomiske stabilitet i fare. I tilfælde af vedvarende ubalancer vil proceduren sikre, at der gribes ind for at rette op på dem. Desuden giver den nye procedure mulighed for at iværksætte sanktioner over for lande, som gentagne gange har undladt at iværksætte de aftalte foranstaltninger. Kommissionen udsendte i februar 2012 sin første varslingsmekanismerapport på basis af denne procedure. I overensstemmelse med de konklusioner, der blev draget i rapporten, foretog den de første dybdegående undersøgelser af 12 lande (Belgien, Bulgarien, Danmark, Spanien, Frankrig, Italien, Cypern, Ungarn, Slovenien, Finland, Sverige og Det Forenede Kongerige)¹⁰.

Det var for at fremme realiseringen af disse mål i fællesskab, foretage en samlet gennemgang af alle disse tilsagn og sikre en bedre forudgående koordinering og opfølgning af de trufne afgørelser, at medlemsstaterne vedtog en ny måde at koordinere de nationale politikker på med **det europæiske semester for samordning af de økonomiske politikker**, som blev afholdt første gang i 2011.

Semesteret starter med, at Europa-Kommissionen udsender en årlig vækstundersøgelse, hvori den gennemgår de økonomiske udfordringer og opstiller prioriterede mål for EU som helhed. Den årlige vækstundersøgelse bliver forelagt Europa-Parlamentet og danner grundlag for stats- og regeringschefernes drøftelser på deres forårstopmøde. På basis af de retningslinjer, de opstiller, fremlægger medlemsstaterne stabilitets- eller konvergensprogrammer (angående situationen på deres offentlige finanser) og nationale reformprogrammer (med vækst- og beskæftigelsesfremmende foranstaltninger) i april, således at Kommissionen kan foretage en vurdering af dem samtidigt. Kommissionens vurdering munder ud i forslag til landespecifikke henstillinger, som derefter drøftes i de forskellige grupperinger i Rådet og behandles af Det Europæiske Råd i begyndelsen af

¹⁰ De såkaldte "programlande", Grækenland, Irland, Portugal og Rumænien, blev ikke undersøgt

sommeren, før de endeligt vedtages af Rådet. I løbet af andet halvår færdiggør medlemsstaterne deres budgetter og reformstrategier, og Kommissionen og de relevante EU-instanser drøfter og overvåger udviklingen og resultaterne.

Med den pakke, der fremlægges i dag, indledes den sidste fase i det andet europæiske semester for samordning af de økonomiske politikker på Det Europæiske Råds møde i juni 2012. I forhold til sidste år har processens forløb været mere effektivt, og de retningslinjer, der opstilles, har fået større vægt på baggrund af erfaringerne med 2011-henstillingerne, og de konklusioner, der blev draget i de dybdegående undersøgelser af 12 medlemsstater, hvilket skulle lette vedtagelsen af de foreslåede henstillinger.

Europluspagten

De medlemsstater, der er med i Europluspagten - og det er alle medlemsstaterne i euroområdet samt Bulgarien, Danmark, Letland, Litauen, Polen og Rumænien - har forpligtet sig til at gennemføre vidtgående reformer på de fire områder, som pagten omfatter: fremme af konkurrenceevne, beskæftigelse, bæredygtighed i de offentlige finanser og finansiell stabilitet. De har også forpligtet sig til strukturerede drøftelser om skattepolitiske spørgsmål. De deltagende medlemsstaters tilsagn kommer til udtryk i deres stabilitets- eller konvergensprogrammer og deres nationale reformprogrammer.

I 2011 blev de første nationale tilsagn givet, og Kommissionen rapporterede om dem, da den afgav sidste års henstillinger. Af de nationale programmer for 2012 fremgår, at der med hensyn til implementeringen af dem er store forskelle fra den ene medlemsstat til den anden og fra det ene område til det andet. I mange tilfælde har regeringerne taget de første skridt med lovgivningsforslag, som endnu ikke er vedtaget, og hvis udfald fortsat er usikkert. Medlemsstaterne har taget deres tilsagn angående bæredygtige offentlige finanser alvorligt og fremlagt lovforslag om pensionssystemer og nationale finanspolitiske regler. Men i mange tilfælde er vedtagelsen af den nye lovgivning blevet forhalet, hvilket forsinker gennemførelsen af den. Der konstateres også fremskridt med hensyn til tilsagnene angående beskæftigelsesfremme, især med reformer, der tager sigte på at få flere i arbejde, samt reformer, der skal forbedre konkurrenceevnen, med særligt fokus på forbedring af rammevilkårene for erhvervslivet.

Kommissionen giver sin vurdering heraf i arbejdsdokumenterne i bilaget til denne pakke og vil fortsætte med at følge implementeringen af disse tilsagn inden for rammerne af det europæiske semester.

TABEL 1: OVERSIGT OVER DE LANDESPECIFIKKE HENSTILLINGER FOR 2012-2013*

	Offentlige finanser				Finanssektoren			Vækstfremmende strukturreformer					Arbejdsmarkedet				
	Sunde offentlige finanser	Pensions- og sundheds-systemer	Finans-politiske rammer	Beskatning	Banker	Boligmarked	Adgang til finansiering	Netværks-industrier	Konkurrence i service-sektoren	Offentlige tjenester og regulering	F&U og innovation	Ressource-effektivitet	Beskæftigelses-frekvens	Aktiv arbejds-markeds-politik	Løn-fastsættelse	Flexicurity	Uddannelse
AT																	
BE																	
BG																	
CY																	
CZ																	
DE																	
DK																	
EE																	
ES																	
FI																	
FR																	
HU																	
IT																	
LT																	
LU																	
LV																	
MT																	
NL																	
PL																	
SE																	
SI																	
SK																	
UK																	

* For Irland, Grækenland, Portugal og Rumænien henstilles der alene til at opfylde de eksisterende forpligtelser i henhold til EU's og IMF's finansielle hjælpeprogrammer.

TABEL 2: OVERSIGT OVER EUROPA 2020-MÅLENE¹¹

De tilfælde, hvor et nationalt mål er udtrykt ved en anden indikator end indikatoren for EU-hovedmålet, er markeret med *.

Nationale mål	Beskæftigelsesgrad (i %)	F&U i % af BNP	Emissionsreduktionsmål (i forhold til 2005) ¹²	Vedvarende energi	Energieffektivitet - reduktion af energiforbruget i mio. toe ¹³	Kort skolegang i %	Tertiær uddannelse i %	Mindskelse af fattigdomsrisiko eller risiko for social eksklusion, antal personer
EU-hovedmål	75 %	3 %	-20 % i forhold til 1990)	20 %	20 % forøgelse af energieffektiviteten, svarende til 368 mio. toe	10 %	40 %	20 000 000
Anslået EU	73,70-74 %	2,65-2,72 %	-20 % (i forhold til 1990)	20 %	206,5	10,3-10,5 %	37,6-38,0 %¹⁴	
AT	77-78 %	3,76 %	-16 %	34 %	7,16	9,5 %	38 % (inkl. ISCED 4a, som i 2010 lå på 12 %)	235 000
BE	73,2 %	3,0 %	-15 %	13 %	9,80	9,5 %	47 %	380 000
BG	76 %	1,5 %	20 %	16 %	3,20	11 %	36 %	260 000*
CY	75-77 %	0,5 %	-5 %	13 %	0,46	10 %	46 %	27 000
CZ	75 %	1 % (kun off. sektor)	9 %	13 %	n.a.	5,5 %	32 %	Holde antallet af personer udsat for fattigdoms- eller eksklusionsrisiko nede på 2008-niveauet (15,3% af den samlede befolkning) og bestræbe sig på at nedbringe det med 30 000
DE	77 %	3 %	-14 %	18 %	38,30	<10 %	42 % (inkl. ISCED4, som i 2010 lå på 11,4 %)	320 000 (langtidsledige)*
DK	80 %	3 %	-20 %	30 %	0,83	<10 %	Mindst 40 %	22 000 (personer i husstande med meget lav arbejdsintensitet)*
EE	76 %	3 %	11 %	25 %	0,71	9,5 %	40 %	61 860 løftet ud af fattigdomsrisiko*

¹¹ De nationale mål ifølge de nationale reformprogrammer fra april 2012.

¹² De nationale mål for reduktion af drivhusgasemissioner, der er fastsat i beslutning 2009/406/EF ("indsatsfordelingsbeslutningen"), drejer sig om emissioner ikke omfattet af emissionshandelssystemet. Emissioner omfattet af emissionshandelssystemet skal reduceres med 21 % i forhold til 2005. Det vil give en samlet emissionsreduktion på 20 % i forhold til 1990.

¹³ Det bemærkes, at de nationale prognoser også varierer med hensyn til det eller de basisår, der sammenlignes med.

¹⁴ Beregningen omfatter ikke ISCED 4 (Tyskland, Østrig) og UK - med ISCED 4 bliver resultatet på 40,0-40,4 %.

EL	70 %	Intet mål	-4 %	18 %	2,70	under 10 %	32 %	450 000
ES	74 %	3 %	-10 %	20 %	25,20	15 %	44 %	1 400 000-1 500 000
FI	78 %	4 %	-16 %	38 %	4,21	8 %	42 % (snæver national definition)	150 000
FR	75 %	3 %	-14 %	23 %	34,00	9,5 %	50 %	Reduktion af den forankrede fattigdomsrisikokvote med en tredjedel i perioden 2007-2012 eller med 1 600 000 personer*
HU	75 %	1,8 %	10 %	14,65 %	2,96	10 %	30,3 %	450 000
IE	69-71 %	ca. 2 % 2,5 % af BNP)	-20 %	16 %	2,75	8 %	60 %	200 000*
IT	67-69 %	1,53 %	-13 %	17 %	27,90	15-16 %	26-27 %	2 200 000
LT	72,8 %	1,9 %	15 %	23 %	1,14	<9 %	40 %	170 000
LU	73 %	2,3-2,6 %	-20 %	11 %	0,19	<10 %	66 %	6 000
LV	73 %	1,5 %	17 %	40 %	0,67	13,4 %	34-36 %	121 000*
MT	62,9 %	0,67 %	5 %	10 %	0,24	29 %	33 %	6 560
NL	80 %	2,5 %	-16 %	14 %	n.a.	<8 %	>40 % 45 % forventet i 2020	93 000*
PL	71 %	1,7 %	14 %	15,48 %	13,6	4,5 %	45 %	1 500 000
PT	75 %	3 %	1 %	31 %	6,00	10 %	40 %	200 000
RO	70 %	2 %	19 %	24 %	10,00	11,3 %	26,7 %	580 000
SE	Godt stykke over 80 %	Ca. 4 %	-17 %	49 %	12,80	<10 %	40-45 %	Nedbringelse af procentandelen af kvinder og mænd, der ikke er i arbejde (undt. fuldtidsstuderende), er langtidsledige eller på langtidssygeorlov, til et godt stykke under 14%*
SI	75 %	3 %	4 %	25 %	n.a.	5 %	40 %	40 000
SK	72 %	1 %	13 %	14 %	1,65	6 %	40 %	170 000
UK	Intet mål i NRP	Intet mål i NRP	-16 %	15 %	n.a.	Intet mål i NRP	Intet mål i NRP	Gældende numeriske mål i Child Poverty Act fra 2010*

BILAG 2: RESULTATERNE AF DE DYBDEGÅENDE UNDERSØGELSER

Den 14. februar 2012 fremlagde Europa-Kommissionen sin første varslingsmekanismsrapport, som den havde udarbejdet i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 1176/2011 om forebyggelse og korrektion af makroøkonomiske ubalancer. I denne rapport gennemgik den situationen i alle medlemsstaterne, med undtagelse af de fire programlande (Grækenland, Irland, Portugal og Rumænien). Ud fra en økonomisk analyse af varslingsresultattavlen konkluderede Kommissionen, at det var nødvendigt med en mere dybdegående undersøgelse af den makroøkonomiske udvikling i følgende 12 medlemsstater: **Belgien, Bulgarien, Danmark, Spanien, Frankrig, Italien, Cypern, Ungarn¹⁵, Slovenien, Finland, Sverige og Det Forenede Kongerige.**

For hvert af disse lande gennemførte Kommissionens tjenestegrene en dybdegående undersøgelse. Disse undersøgelser indgår som arbejdsdokumenter fra tjenestegrene i denne pakke. Med henblik på denne analyse blev der foretaget undersøgelser i de enkelte lande som fastsat i forordningen.¹⁶ Med denne meddelelse opfylder Kommissionen kravene i artikel 5, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1176/2011, som fastsætter, at Kommissionen skal underrette Rådet og Europa-Parlamentet om resultaterne af de dybdegående undersøgelser og offentliggøre dem.

På basis af de dybdegående undersøgelser foretaget i henhold til artikel 5 i forordning (EU) nr. 1176/2011 har Kommissionen draget den konklusion, at det er nødvendigt - og i nogle tilfælde presserende nødvendigt - at rette op på følgende ubalancer:

- **Belgien har ubalancer.** Det er især den makroøkonomiske udvikling i relation til belgiske varers eksterne konkurrenceevne og gælden, navnlig den store offentlige gæld, der fortjener mere opmærksomhed for at mindske risikoen for negative virkninger for økonomien.
- **Bulgarien har ubalancer.** Det er især den store udlandsgæld samt den makroøkonomiske udvikling i forbindelse med nedgearingen i erhvervslivet og tilpasningsprocessen på arbejdsmarkedet, der fortjener opmærksomhed for at mindske risikoen for negative virkninger for økonomien.
- **Danmark har ubalancer.** Det er især den makroøkonomiske udvikling bl.a. i relation til den eksterne konkurrenceevne og de potentielle risici i forbindelse med den private gældsætning, der fortjener opmærksomhed for at mindske risikoen for negative virkninger for økonomien.
- **Spanien har meget alvorlige ubalancer.** Det er især den makroøkonomiske udvikling i forbindelse med den store gæld i den private sektor, det store underskud på betalingsbalancen og situationen i finanssektoren, som er påvirket af udviklingen på boligmarkedet, der kræver nøje overvågning, og som der omgående må sættes ind overfor for at afværge negative virkninger for den spanske økonomi og for den økonomiske og monetære union.

¹⁵ Den ungarske regering anmodede formelt om forebyggende finansiel bistand fra EU og IMF i november 2011.

¹⁶ I overensstemmelse med artikel 5, stk. 1, og artikel 13 i forordning (EU) nr. 1176/2011 skal de dybdegående undersøgelser gennemføres med overvågningsmissioner. Disse missioner fandt sted på tjenestegrensniveau i perioden mellem marts og april.

- **Frankrig har alvorlige ubalancer.** Det er især den makroøkonomiske udvikling på eksportområdet og med hensyn til konkurrenceevnen, der fortjener opmærksomhed for at mindske risikoen for negative virkninger for økonomien.
- **Italien har alvorlige ubalancer.** Der er især den store offentlige gæld og den makroøkonomiske udvikling på eksportområdet, der fortjener opmærksomhed, eftersom Italien har mistet ekstern konkurrenceevne siden indførelsen af euroen. I betragtning af den store offentlige gæld bør der gøres en særlig indsats for at fremme vækstpotentialet for at mindske risikoen for negative virkninger for den italienske økonomi.
- **Cypern har meget alvorlige ubalancer.** Det er især den makroøkonomiske udvikling, der kommer til udtryk på betalingsbalancens løbende poster, de offentlige finanser og finanssektoren, der kræver nøje overvågning, og som der omgående må sættes ind overfor for at afværge negative virkninger for Cyperns økonomi og for den økonomiske og monetære union.
- **Ungarn har alvorlige ubalancer.** Det er især den makroøkonomiske udvikling på visse områder, bl.a. den meget negative kapitalbalance over for udlandet og den offentlige gæld, der kræver nøje opmærksomhed for at mindske den store risiko for negative virkninger for økonomien. Efter vurderingen af de foranstaltninger, der er iværksat, og i overensstemmelse med bestemmelserne i forordningen om EU's samhørighedsfond, har Kommissionen desuden vedtaget et forslag til Rådet om at ophæve den suspension af samhørighedsfondforpligtelserne, der blev iværksat i marts 2012.
- **Slovenien har alvorlige ubalancer.** Det er især den makroøkonomiske udvikling i relation til nedgearingen i erhvervslivet og bankernes stabilitet samt den ugunstige, men mindre presserende udvikling i den eksterne konkurrenceevne, der må overvåges nøje for at mindske den betydelige risiko for negative virkninger for økonomien.
- **Finland har ubalancer.** Det er især den makroøkonomiske udvikling bl.a. i relation til konkurrenceevnen, der fortjener opmærksomhed for at undgå negative virkninger for økonomien.
- **Sverige har ubalancer.** Det er især den makroøkonomiske udvikling bl.a. i relation til gælden i den private sektor og boligmarkedet, der fortjener opmærksomhed for at mindske risikoen for negative virkninger for den svenske økonomi.
- **Det Forenede Kongerige har ubalancer.** Det er især den makroøkonomiske udvikling bl.a. i relation til gælden i de private husholdninger og boligmarkedet samt den ugunstige udvikling i den eksterne konkurrenceevne, der fortjener opmærksomhed for at mindske risikoen for negative virkninger for økonomien.

Der vil blive fulgt op på disse ubalancer inden for rammerne af det forebyggende element i proceduren i forbindelse med makroøkonomiske ubalancer, og de indgår i de landespecifikke henstillinger under det europæiske semester.